

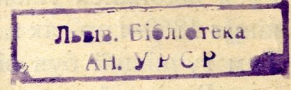
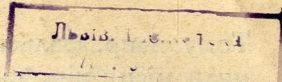
1312-94-03

~~1312-94-03~~

06
10

502

33(29)

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ДУМИ У ФРАНЦУЗЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ.

Написала КАТЕРИНА ГРУШЕВСЬКА.

Коли візьмемо під розвагу, як мало з нашого красного письменства відоме поза колом українських читачів так, що деякі з наших найкращих письменників чекали аж 1917 р., аби вийти за межі українського чи тісного східньо-слов'янського літературного світу — тим більш значущим здається той факт, що між сими нечисленними перекладами з українського народня поезія займає упривілейоване місце. Правда, се в значній мірі відповідає схемі розвитку нашого письменства, де народня творчість відіграла ролю значно більшу від книжкової літератури. Твори української народньої поезії перекладано розмірно часто на чужі мови, очевидно саме тому, що ці твори стояли в центрі нашого тогочасного життя, і ці переклади з української народньої поезії відбивають в собі оживлення народознавчих студій у нас у другій половині XIX в. Переважно вони породжені великими виданнями 1870-х рр., і відповідно до тогочасних оцінок, що існували у нас — немаловажне місце між сими перекладами зайняли власне думи — признана окраса української поезії.

Як певна оцінка вартости дум, — мовляв, найпоказнішої галузі нашої поезії, — переклади їх на чужі мови мають деякий інтерес і для українського слова. Не можучи охопити тут сього питання в цілості, хочу сказати кілька слів про переклади дум на саму тільки французьку мову.

Ці переклади численніші від будь яких інших подібних перекладів, але вони не розложені скільки небудь рівномірно на більшому або меншому протягу часу, а з'явилися гуртом очевидно як наслідок певних подій в українським літературнім життю. Сталося се досить пізно; поява збірок Максимовича і Запорозької Старини, що зробила такий гучний відгомін у слов'янських літературах (надто в російській і польській), не викликала особливого інтересу у французьких літературознавців.

